

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เรื่องระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปัจจุบันถึงชำนาญการพิเศษหรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaกลางจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการฯ และเพื่อเปรียบเทียบระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการฯ ตามแต่ละด้านตามตัวแปร อายุราชการ ระดับศึกษา ประเภทตำแหน่ง ระดับตำแหน่ง ลักษณะงาน ส่วนราชการ โดยมีประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปัจจุบันถึงชำนาญการพิเศษหรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaกลางจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย สำนักงานจังหวัดชลบุรี สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชลบุรี สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดชลบุรี สำนักงานห้องคินจังหวัดชลบุรี สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดชลบุรี ที่ทำการปกครองจังหวัดชลบุรี จำนวน 127 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพการรับราชการ จากการศึกษาประชากร ข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปัจจุบันถึงชำนาญการพิเศษ หรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaกลางจังหวัดชลบุรี พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุราชการตั้งแต่ 11-20 ปี และมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 33.86 ในการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 61.25 ตำแหน่งประเภทวิชาการ ร้อยละ 81.10 เป็นข้าราชการในระดับชำนาญการ ร้อยละ 52.67 ปัจจุบันอ่านยกการ ร้อยละ 29.13 โดยส่วนใหญ่เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานห้องคินจังหวัดชลบุรี ร้อยละ 25.20

2. ระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปัจจุบันถึงชำนาญการพิเศษหรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaกลางจังหวัดชลบุรี พบว่า ในภาพรวม ข้าราชการมีระดับสมรรถนะหลักอยู่ในระดับที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.84 ถึง 3.38 เมื่อ พิจารณาระดับสมรรถนะหลักรายด้าน สรุปได้ดังนี้

2.1 ข้าราชการฯ มีสมรรถนะหลักด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์สูงที่สุด ในประเด็นที่ว่า ในปีหน้าผู้ดูแลแบบสอบถามมีแผนว่าจะปรับปรุงวิธีการทำงานของตนอย่างไร

2.2 ข้าราชการฯ มีสมรรถนะหลักด้านการบริการที่ดีสูงที่สุด ในประเด็นที่ว่า หากผู้ดูแลแบบสอบถามเห็นชาวบ้านคนหนึ่งเข้ามาภายในหน่วยงานของตน สิ่งแรกที่ผู้ดูแลแบบสอบถามจะทำ ก็จะ

2.3 ข้าราชการฯ มีสมรรถนะหลักด้านการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพสูงที่สุด ในประเด็นที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีวิธีการในการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอย่างไร

2.4 ข้าราชการฯ มีสมรรถนะหลักด้านการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรมสูงที่สุด ในประเด็นที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าข้อใด เป็นลักษณะสำคัญของการเป็น ข้าราชการที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม

2.5 ข้าราชการฯ มีสมรรถนะหลักด้านการทำงานเป็นทีมสูงที่สุด ในประเด็นที่ว่า ลักษณะการทำงานเป็นทีมของผู้ตอบแบบสอบถามในปัจจุบันใกล้เคียงกับข้อความมากที่สุด

3. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับสมรรถนะหลัก ของข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปฏิบัติงานถึงชำนาญการพิเศษ หรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศala กذاทางจังหวัดชลบุรี สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 ข้าราชการฯ ที่มีอายุราชการน้อยกว่า 1 ปี มีระดับสมรรถนะหลักในการพร้อมสูงสุด สูงกว่าข้าราชการที่มีอายุราชการมากกว่า 20 ปี มีอายุราชการ 1-5 ปี มีอายุราชการ 11-20 ปี และ มีอายุราชการ 6-10 ปี

3.2 ข้าราชการฯ ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท มีระดับสมรรถนะหลักในการพร้อม สูงสุด สูงกว่าข้าราชการที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีการศึกษาในระดับ ปวส./ อนุปริญญา และมีการศึกษาในระดับปริญญาเอก

3.3 ข้าราชการฯ ประเภทตำแหน่งวิชาการ มีระดับสมรรถนะหลักในการพร้อมสูงสุด สูงกว่า ข้าราชการประเภทตำแหน่งทั่วไป

3.4 ข้าราชการฯ ที่มีระดับตำแหน่งช่างชำนาญการ มีระดับสมรรถนะหลักในการพร้อม สูงสุด สูงกว่าข้าราชการที่มีระดับตำแหน่งช่างชำนาญการพิเศษ มีระดับตำแหน่งปฎิบัติงาน มีระดับ ตำแหน่ง ปฎิบัติการ และมีระดับตำแหน่งช่างชำนาญงาน

3.5 ข้าราชการฯ ที่ปฏิบัติงานด้านอำนวยการ มีระดับสมรรถนะหลักในการพร้อมสูงสุด สูงกว่า ข้าราชการที่ปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ (นายช่าง, ตรวจสอบภายใน เป็นต้น) ปฏิบัติงานด้าน สารสนเทศปฏิบัติงานด้านวางแผน และปฏิบัติงานด้านส่งเสริม

3.6 ข้าราชการสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชลบุรี มีระดับสมรรถนะหลัก สูงสุด สูงกว่าข้าราชการสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดชลบุรี สังกัดที่ทำ การปักกรอง จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงาน จังหวัดชลบุรี และสังกัดสำนักงานท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี

อภิปรายผล

ผลการศึกษา เรื่องสมรรถนะหลักของข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปัจจุบันถึงทำงานถึงสำนักงานพิเศษหรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศาลากลางจังหวัดชลบุรี มีประเด็นในการอภิปรายดังนี้

ระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปัจจุบันถึงสำนักงานพิเศษหรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศาลากลางจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมพบว่า ข้าราชการ ๑ มีสมรรถนะหลักอยู่ในระดับที่ ๓ ($\mu = 3.20$, $\sigma = 0.58$) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของร่วิภา ธรรมโภต (2550) เนื่องจากข้าราชการในยุคปัจจุบันยังคงมีวัฒนธรรมแบบค่อยเป็นค่อยไป ขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง และพัฒนาวิธีการทำงาน ผู้นำเน้นการทำงานตามขั้นตอนที่ไม่เร่งรีบ ขาดแรงบันดาลใจในการทำงานในระดับที่ห้ามายความสามารถ อาจเนื่องจากค่านิยมองค์กรแบบดังเดิมยังคงมีอิทธิพล ประกอบกับการขาดแรงกระตุ้นในการแข่งขันในการทำงาน และขาดวัญญาณสำหรับการทำงาน เพราบังคับมีระบบอุปถัมภ์อยู่จากปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาทรัพยากรัมมุขย์ในองค์การ เห็นได้ว่าปัจจัยทางวัฒนธรรมองค์กรเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรัมมุขย์ทั้งสิ้น (สุกัสสร ใหม่ปีชี, 2549, หน้า 14) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสามารถสรุปได้ดังนี้

- จากการศึกษาตัวแปรอายุราชการ พบร่วมกับข้าราชการที่มีอายุราชการมากกว่า 20 ปี มีระดับสมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุด อาจเรียกได้ว่าเป็นวัยของเบนีฟูมเมอร์ วัยของคนที่ต้องทำงานภายใต้การแข่งขันสูง ลักษณะของคนวัยนี้จะเป็นคนนิ่งเงียบและจริงจังมาก จึงเป็นกลุ่มคนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก มีแนวทางในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จได้ง่ายกว่าวัยอื่นที่ยังมีประสบการณ์ในการทำงานน้อย ที่ต้องเริ่มจากการทำงานตามหน้าที่ไปก่อน ประกอบกับช่วงอายุราชการมากกว่า 20 ปี เป็นช่วงที่ต้องแข่งขันกันทำงานเพื่อขึ้นสู่ตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีอยู่จำนวนจำกัด โดยผู้ที่ทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมย่อมได้เปรียกว่าผู้ที่ทำงานตามหน้าที่ไม่มีผลงานเชิงประจักษ์

แต่เมื่อพิจารณาด้านการบริการที่ดีกับพบว่า ข้าราชการที่มีอายุราชการน้อยกว่า 1 ปี มีระดับสมรรถนะสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุราชการในช่วงอื่น เนื่องจากทักษะด้านการบริการเป็นทักษะแรกที่ข้าราชการบรรลุใหม่ต้องเรียนรู้และปฏิบัติจริง ซึ่งถือเป็นทักษะที่ง่ายที่สุดในการเรียนรู้และทำงานประกอบกับการมีอายุราชการน้อย จึงมักมีคนเรียกใช้งานมากกว่าช่วงอายุราชการอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาสมรรถนะด้านการเข้ามั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม พบร่วมกับข้าราชการที่มีอายุราชการมากกว่า 20 ปี และข้าราชการที่มีอายุราชการน้อยกว่า 1 ปี มีระดับสมรรถนะด้านการเข้ามั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรมสูงถึงระดับ 4 เมื่อนอกนี้ เพราะช่วงอายุ

ราชการมากกว่า 20 ปี เป็นข้าราชการที่ทำงานมานานผ่านเรื่องราวต่างๆ มาหากนัย เคยเห็นทั้งข้อผิดพลาด ส่งผลทำให้ข้าราชการวัยนี้มักเลือกที่จะใช้ชีวิตราชการที่เหลืออยู่อย่างถูกต้องมากกว่าอาจกล่าวได้ว่าเป็นวัยที่ไม่ต้องการที่จะใช้ชีวิตที่อยู่บนความเสี่ยงอีกด่อไป ส่วนข้าราชการที่อยู่ในช่วงอายุราชการน้อยกว่า 1 ปี ยังเป็นวันที่เพิ่งเริ่มดันเข้ามารажงาน จึงเป็นข้าราชการรุ่นใหม่ไฟแรง ทำงานยึดกฎระเบียบและหลักการในการทำงานอย่างจริงจัง และไม่กล้าทำผิดต่อหลักการในการทำงานด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ข้าราชการสองช่วงอายุนี้เป็นช่วงที่มีระดับสมรรถนะด้านการยึดมั่นในความถูกต้องของธรรมะจริยธรรมสูงกว่าช่วงอายุราชการอื่น

สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม พนว่าส่วนใหญ่เป็นข้าราชการที่มีอายุราชการมากกว่า 20 ปี รองลงมาเป็นช่วงอายุราชการ 11-20 ปี แสดงให้เห็นว่าข้าราชการที่มีอายุราชการมากจะให้ความสำคัญในเรื่องของการทำงานเป็นทีม มุ่งเน้นการทำงานแบบบูรณาการ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงานสูงสุด จึงต้องทำหน้าที่ในการบังคับบัญชาลูกน้อง ซึ่งต่างจากช่วงอายุราชการในช่วงกลาง คือ 1-5 ปี และ 6-10 ปี ยังเป็นช่วงอายุราชการที่ต้องการแบ่งชิงความโถดเด่นในการทำงาน เพื่อสร้างผลงานให้เด่นชัดแต่ต่างจากคนอื่น ทำให้ข้าราชการวัยกลางฯ มักไม่นิยมการทำงานเป็นทีมมากนัก

2. จากการศึกษาตัวแปรระดับการศึกษา พนว่า ข้าราชการในระดับปริญญาโท มีระดับสมรรถนะหลักในทุกด้านสูงกว่าข้าราชการที่มีระดับการศึกษาอื่น เนื่องจากการศึกษาในระดับปริญญาโท มักเป็นผู้ที่พร้อมและต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และพhayamศึกษาหาความรู้เพื่อรับรู้การเปลี่ยนแปลงกล่าว ประกอบกับการเรียนรู้ในระดับปริญญาโท สามารถนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในการทำงานได้อย่างกว้างขวางในทุกๆ ด้าน ทำให้ผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทมักเป็นผู้มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่งผลทำให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สูงกว่าระดับการศึกษาอื่นๆ สถาคคล้องกับผลงานวิจัยของสมจิตต์ จรง (2549)

3. จากการศึกษาตัวแปรประเภทตำแหน่ง พนว่า ประเภทตำแหน่งวิชาการมีระดับสมรรถนะหลักในทุกด้านสูงกว่าตำแหน่งประเภททั่วไป เนื่องจากประเภทตำแหน่งสายวิชาการ เป็นสายงานที่ต้องรับผิดชอบงานหลักของหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นงานตามตัวชี้วัด หรืองานตามนโยบายของรัฐบาล กลุ่มประเภทตำแหน่งสายวิชาการจะต้องทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ถูกตั้งไว้ซึ่งแตกต่างจากสายทั่วไป ส่วนใหญ่มักเป็นฝ่ายสนับสนุน ทำงานที่มีลักษณะเป็นงานประจำ มีขั้นตอนในการทำงานชัดเจน อยู่ภายใต้กฎระเบียบอย่างเคร่งครัด ทำให้การทำงานของข้าราชการประเภททั่วไปส่วนใหญ่ไม่มีการพัฒนาสร้างนวัตกรรมในการทำงานให้แปลงใหม่ หรือท้าทายมากเหมือนกับตำแหน่งประเภทวิชาการ โดยเฉพาะในเรื่องของการทำงานเป็นทีม สายวิชาการจะให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากกว่าสายทั่วไป เพราะสายวิชาการต้องทำงานที่มีความรับผิดชอบสูง ผลงานส่งผลต่อบุคคลภายนอก

หรือประชาชนโดยตรง ทำให้มักใช้วิธีการทำงานแบบบูรณาการการทำงานร่วมกัน สร้างทีมงานในการทำงาน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จของงานอย่างแท้จริง

4. จากการศึกษาระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการ ตามตัวแปรระดับตำแหน่ง พบร่วม เมื่อพิจารณาระดับสมรรถนะของแต่ละระดับตำแหน่งที่ได้ศึกษา กับระดับสมรรถนะของแต่ละตำแหน่ง ตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ในภาพรวมพบว่า ข้าราชการทุกระดับตำแหน่งมีระดับสมรรถนะหลัก สูงกว่าระดับสมรรถนะที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด เมื่อพิจารณาแต่ละตำแหน่งพบว่า ระดับตำแหน่ง ปฏิบัติงานชำนาญงานและปฏิบัติการข้าราชการมีระดับสมรรถนะสูงกว่าระดับสมรรถนะที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดมาก ในภาพรวมสูงกว่าถึง 2 ระดับ เมื่อจากระดับสมรรถนะหลักที่ ก.พ. กำหนด สำหรับ ตำแหน่งดังกล่าวมีระดับที่ต่ำ เป็นระดับเริ่มต้นของสมรรถนะที่ข้าราชการควรจะมี ซึ่งแท้จริงแล้ว ข้าราชการยุคใหม่มีความรู้ความสามารถ ก้าวหน้า ก้าวต่อสู่ไปได้ดีกว่าสมัยก่อนมาก จึงทำ ให้ข้าราชการยุคใหม่มีสมรรถนะหลักที่สูงกว่าระดับสมรรถนะหลักที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด เมื่อ พิจารณารายตำแหน่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบระดับสมรรถนะหลักของข้อค้นพบกับระดับสมรรถนะหลักที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

ระดับตำแหน่ง	การมุ่งผลลัพธ์		การบริการที่ดี		การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ		การขึ้นมั่นคง		ภูมิคุ้มกันทางด้านความปลอดภัยของบุคคล		การทำงานเป็นทีม	
	ผล	เกณฑ์	ผล	เกณฑ์	ผล	เกณฑ์	ผล	เกณฑ์	ผล	เกณฑ์	ผล	เกณฑ์
ปฏิบัติงาน	3	1	3	1	3	1	4	1	3	1	3	1
ชำนาญงาน	2	1	3	1	2	1	3	1	3	1	3	1
ปฏิบัติการ	2	1	4	1	3	1	3	1	3	1	3	1
ชำนาญการ	3	2	4	2	3	2	4	2	4	2	4	2
ชำนาญการพิเศษ	3	3	3	3	4	3	4	3	4	3	4	3

ระดับปฏิบัติงาน มีระดับสมรรถนะหลักที่สูงกว่าระดับสมรรถนะหลักที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการขึ้นมั่นคงความถูกต้องของธรรม จริยธรรม สูงกว่าระดับสมรรถนะ หลักที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ถึง 3 ระดับ เมื่อจากระดับปฏิบัติงานเป็นระดับเริ่มต้นในการรับราชการ ลักษณะหน้าที่มักต้องทำงานภายใต้กรอบวิธีการทำงาน ขีดกฎหมาย จึงมีระดับสมรรถนะที่มุ่งเน้น การขึ้นมั่นคงในความถูกต้องของธรรม จริยธรรมสูงสุด

ระดับปฏิบัติการ มีระดับสมรรถนะหลักที่สูงกว่าระดับสมรรถนะหลักที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการบริการที่ดีสูงกว่าระดับสมรรถนะหลักที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ถึง 3 ระดับ เนื่องจากระดับปฏิบัติการเป็นระดับแรกของประเภทวิชาการที่ต้องทำงานกับประชาชน เป็นจำนวนมาก ทำให้ข้าราชการในระดับตำแหน่งนี้ มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ทักษะการให้บริการ อ่ายอสเมอ จึงทำให้มีทักษะด้านการบริการมากกว่าระดับตำแหน่งอื่น

ระดับชำนาญงาน มีระดับสมรรถนะหลักที่สูงกว่าระดับสมรรถนะหลักที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดทุกด้าน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับระดับตำแหน่งอื่น ๆ พบร่วมกับระดับตำแหน่งชำนาญงานมีระดับ สมรรถนะไม่โดดเด่นในทุก ๆ ด้าน แสดงให้เห็นว่าข้าราชการในตำแหน่งประเภทชำนาญงานมักเป็น ข้าราชการที่ทำงานตามหน้าที่ ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงการทำงานให้เกิดความท้าทายมากนัก อาจ เนื่องจากระดับตำแหน่งชำนาญงานเป็นระดับตำแหน่งประเภททั่วไป ซึ่งระบบความก้าวหน้าของสาย งานนี้ คือ ปฏิบัติงาน ชำนาญงาน และระดับอาชูโส ในระดับอาชูโสเป็นระดับตำแหน่งที่มีจำนวนน้อย มาก ส่วนราชการส่วนมากยังไม่เปิดรอบตำแหน่งอาชูโส ทำให้เดินทางความเจริญก้าวหน้าของระดับ ตำแหน่งชำนาญงานเป็นไปได้ยาก หากข้าราชการต้องการปรับตำแหน่งต่อไปเป็นแห่ง วิชาการที่ต้องผ่านเงื่อนไขต่าง ๆ มากมาย เช่น ต้องจบปริญญาตรี และต้องสอบภาค ก. ของ สำนักงาน ก.พ. ในระดับปริญญาตรี และต้องสอบภาค ฯ. ในระดับปริญญาตรีของส่วนราชการอีก ทำให้ข้าราชการในระดับตำแหน่งชำนาญงานไม่มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง หรือพยายามสร้าง ความโดดเด่นให้กับตนเองมากนัก

ระดับชำนาญการพิเศษ มีระดับสมรรถนะหลักในภาพรวมอยู่ในระดับเดียวกับที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด โดยเฉพาะในด้านการมุ่งผลลัพธ์และการบริการที่ดี จะมีระดับเท่ากับระดับสมรรถนะ ที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด เนื่องจากข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษ ถือเป็นตำแหน่งที่ต้องทำงาน ด้านการบริหาร ซึ่งมีกำลังคนที่อยู่ในความรับผิดชอบในระดับหนึ่ง จึงไม่ใช่บุคลากรที่จะลงไปปฏิบัติ งานโดยตรงทั้งหมด แต่หากเป็นบุคลากรที่ค่อยควบคุมการทำงานของกลุ่มงาน หรือฝ่ายเป็นหลัก มากกว่า แต่เมื่อพิจารณาด้านการตั้งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ และการทำงานเป็นทีม ข้าราชการ ระดับตำแหน่งชำนาญการพิเศษจะมีระดับสมรรถนะที่สูงกว่าระดับตำแหน่งอื่น ๆ เนื่องจากข้าราชการ ระดับชำนาญการพิเศษเป็นข้าราชการที่ทำงานมานาน ทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานที่หลากหลาย สร้างผลทำให้การสร้างสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพจึงสูงกว่าระดับตำแหน่งอื่น ส่วนในด้านการทำงาน เป็นทีม ข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษถือเป็นตำแหน่งที่ต้องมีการบริหารงานบุคคล มีทีมงาน ภายใต้ความคุ้มครองตนเอง จึงต้องให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาทีมงาน เพื่อให้ทีมงานของ ตนเองสามารถทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายได้

5. จากการศึกษาระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการฯ ตามตัวแปรลักษณะงาน พบว่า ข้าราชการที่ปฏิบัติงานด้านอำนวยการ มีระดับสมรรถนะหลักด้านการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ และด้านการขึ้นความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรมสูงกว่าข้าราชการที่ปฏิบัติงานด้านอื่น เนื่องจากข้าราชการฝ่ายอำนวยการมักมีหน้าที่ต้องทำงานภายใต้กฎระเบียบ ข้อบังคับ และคอบคุณแล้วข้าราชการสายอื่น ๆ ให้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย เช่น การเบิกจ่ายเงินโครงการ การเบิกจ่ายสวัสดิการ และอื่น ๆ มากร้ายให้มีความถูกต้องเป็นไปตามกฎหมายข้อบังคับ จึงทำให้ข้าราชการฝ่ายอำนวยการมีสมรรถนะหลักด้านการขึ้นความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรมสูงกว่าข้าราชการสายอื่น ประกอบกับงานของฝ่ายอำนวยการ โดยส่วนใหญ่เป็นงานที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นงานประจำ ทำให้การสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ภายในฝ่ายเป็นไปได้น้อยมาก ดังนั้น ข้าราชการฝ่ายนี้จึงมีการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพในงานของตัวเองสูงกว่าข้าราชการฝ่ายอื่น

6. จากการศึกษาระดับสมรรถนะหลักขึ้นของข้าราชการฯ ตามตัวแปรส่วนราชการในภาพรวม พบว่า ข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปฏิบัติงานถึงชำนาญการพิเศษ หรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaoklathang jang hawad chonbur ไม่มีส่วนราชการใดมีระดับสมรรถนะหลักต่ำกว่าเกณฑ์ที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด จากการสังเกตการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 พบว่า สำนักงาน ก.พ. มีการกำหนดระดับเกณฑ์มาตรฐานสมรรถนะหลักของแต่ละระดับตำแหน่งต่ำกว่าความเป็นจริง ในปัจจุบัน อาจเนื่องจากสำนักงาน ก.พ. ต้องการให้ข้าราชการเกิดการเรียนรู้ในระดับเริ่มต้นของ การทำงาน แต่ในความเป็นจริงข้าราชการในยุคปัจจุบันทุกระดับตำแหน่งมีสมรรถนะหลักที่สูงกว่า ระดับสมรรถนะหลักตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการวิจัย ระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปฏิบัติงานถึงชำนาญการพิเศษ หรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaoklathang jang hawad chonbur มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปฏิบัติงานถึงชำนาญการพิเศษ หรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaoklathang jang hawad chonbur ทุกคนมีระดับสมรรถนะหลักสูงกว่าระดับสมรรถนะหลักที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด โดยเฉพาะข้าราชการฯ ระดับปฏิบัติงาน ชำนาญงาน ปฏิบัติการ และชำนาญการ มีระดับสมรรถนะหลักสูงกว่าระดับสมรรถนะหลักที่สำนักงาน ก.พ. ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ให้สำนักงาน ก.พ. ควรปรับระดับสมรรถนะหลักของแต่ละ

ระดับตำแหน่งให้มีความเหมาะสมกับศักยภาพของข้าราชการในยุคปัจจุบัน อย่างน้อย 1 ระดับ เพื่อสร้างแรงผลักดันให้ข้าราชการมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง

2. จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการฯ ตำแหน่งประเภททั่วไป มีระดับสมรรถนะหลักในภาพรวมถ้วนว่า ข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการทุกด้าน เนื่องจากปัจจุบันประเภทตำแหน่งทั่วไป มีช่องทางการเจริญเติบโตน้อย ตำแหน่งระดับอาชูโส์ที่เป็นตำแหน่งสูงสุดของสายทั่วไป มีจำนวนจำกัดมาก หลายหน่วยงานของกระทรวงมหาดไทยยังไม่เปิดกรอบในตำแหน่งนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้กระทรวงมหาดไทยปรับโครงสร้างอัตรากำลังของข้าราชการในตำแหน่งประเภททั่วไปให้ ข้าราชการในตำแหน่งประเภททั่วไปให้สามารถเจริญก้าวหน้าในประเภทตำแหน่งของตนเอง ได้ เพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจ และก่อให้เกิดความรักในองค์กร แก้ไขปัญหาการโยกยายหน่วยงานบ่อย อันก่อให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการทำงาน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากการวิจัย ระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปฏิบัติงานถึงชำนาญการพิเศษ หรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaeklaang จังหวัดชลบุรี มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการส่วนภูมิภาค ที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปฏิบัติงานถึงชำนาญการพิเศษ หรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaeklaang จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม มีระดับสมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ดีที่สุดเมื่อเทียบกับสมรรถนะหลักด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ให้ผู้บริหารส่วนราชการควรให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพของข้าราชการอย่างต่อเนื่อง ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2552-2556 ยุทธศาสตร์ที่ 1 พร้อมทั้งการสร้าง องค์กรแห่งการเรียนรู้ และสนับสนุนช่องทางการพัฒนาตนเองให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับบุคลากรทุกระดับ เช่น มีการจัดตารางการฝึกอบรมที่หลากหลายวิชา พัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้ทันสมัย เช่น เว็บไซต์สำนักงาน, ข้อมูลความรู้ หรือแม้แต่การสร้างระบบสอนงาน ทั้งนี้ กิจกรรมดังกล่าว ควรควบคู่ไปกับการประเมินผลทั้งก่อนการพัฒนา และหลังการพัฒนา เพื่อคัดแยกระดับความรู้ ความสามารถของบุคลากร และนำไปวางแผนหลักสูตรการพัฒนาต่อไปอย่างต่อเนื่อง

2. จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปฏิบัติงานถึงชำนาญการพิเศษ หรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย ในศalaeklaang จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม มีระดับสมรรถนะหลักด้านการบริการที่ดีอยู่ในระดับ 3 ซึ่งนับว่าอยู่ในระดับปานกลาง แต่ใน ความเป็นจริงของยุคปัจจุบันการบริการถือเป็นสมรรถนะที่สำคัญมาอย่างหนึ่งที่ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงดั้งเดิม ที่ทำหน้าที่คุ้มครอง สาธารณูปโภคและสุขดิบของประชาชน ดังนั้น ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยจะมีโอกาสในการทำหน้าที่

ให้บริการประชาชนมากกว่าข้าราชการกระทรวงอื่น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า กระทรวงมหาดไทย
ควรออกแบบนโยบายกำหนดเกณฑ์มาตรฐานงานด้านการบริการของข้าราชการในสังกัดให้มีมาตรฐาน
อยู่ในระดับ 3 ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้กระทรวงมหาดไทยควรออกแบบนโยบายเร่งรัดการพัฒนาบุคลากร
ด้านการบริการที่ดีให้มีมาตรฐานในระดับสากล

3. จากการศึกษาพบว่าข้าราชการฯ ที่มีอายุน้อยกว่า 1 ปี กับมากกว่า 20 ปี มีระดับสมรรถนะ
ด้านการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมจริยธรรมสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุอยู่ในระดับกลาง คือ
1-5 ปี, 6-11 ปี และ 11-20 ปี แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างของการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม
จริยธรรม ซึ่งแท้จริงแล้วข้าราชการทุกระดับทุกประเภทควรมีระดับสมรรถนะของการยึดมั่นใน
ความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรมในระดับเดียวกัน ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้หัวหน้าส่วนราชการ
ต้องกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล และปลูกฝังค่านิยมการเป็น
ข้าราชการที่ดี มีคุณธรรมให้เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน อาจเริ่มจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมธรรมาภิบาล
 เช่น จัดอบรมเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล หรือเชิญหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบทุจริตข้าราชการ
 มาเป็นวิทยากรให้ความรู้ รวมถึงการยกย่องเชิดชูเกียรติข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ดี มี
 คุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับสมรรถนะเฉพาะตำแหน่งของข้าราชการส่วนภูมิภาค
ที่มีระดับตำแหน่งระหว่างปฐบัติงานถึงชำนาญการพิเศษหรือเทียบเท่า สังกัดกระทรวงมหาดไทย
ในหลากหลายจังหวัดชลบุรี เพื่อใช้ประกอบการวางแผนการพัฒนาระดับสมรรถนะของข้าราชการ
ในทุก ๆ ด้าน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องระดับสมรรถนะหลัก และสมรรถนะเฉพาะตำแหน่งของ
ข้าราชการส่วนภูมิภาคที่สังกัดกระทรวงอื่น ๆ เพื่อให้ข้าราชการทุกหน่วยงานสามารถพัฒนาบุคลากร
ให้มีสมรรถนะในการทำงานให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปรับระดับสมรรถนะหลักตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด
ในแต่ละระดับตำแหน่งให้มีความเหมาะสมกับสมรรถนะที่แท้จริงของข้าราชการในยุคปัจจุบัน โดย
เฉพาะในระดับตำแหน่งปฐบัติงาน ชำนาญงาน และปฐบัติการ เนื่องจากปัจจุบันสำนักงาน ก.พ.
กำหนดระดับสมรรถนะหลักของข้าราชการดังกล่าวอยู่ที่ระดับ 1 ในทุกด้าน